

ikke var hensigtsmæssig, idet Valgene vare stæete paa en indirecte Maade ved at Borger-raadet paa de forskjellige Der havde udnævnt de Mænd, som skulde danne den Forsamling, for hvilken Lovforslaget skulde forelægges. Jeg vil gjerne indrømme, at det fra en streng juridisk Side kan siges, at en saadan Bemyndigelse ikke behøves for Kongen, med Hensyn til Bestyrelsen af Vestindien til at indkalde en saadan Forsamling, men Udvalget er gaaet ud, saavidt jeg har opfattet Sagen, fra den Anskuelse, at det maatte være i høj Grad hensigtsmæssigt, at Forsamlingen i Vestindien, for hvilken Colonialloven skulde forelægges, var valgt paa en saadan Maade, at det blev anerkjendt, at være en virkelig Repræsentation for den oplyste Mening i Vestindien, og at den som saadan er anerkjendt af Rigsdagen. Det er, troer jeg, en Hovedbetragtning ved den hele Sag, at man ikke atter skal møde den Indvending: ja, Loven har vel været forelagt en Forsamling, men det har ikke været en Forsamling, som udtrykker den sande Mening, den, som er den herskende i Vestindien. Det maa ogsaa erindres, at den ærede Taler, som har havt Ordet, og som er blandt de 6 Forslagsstillere (Bjerring), ved den foregaaende Forhandling gjorde opmærksom paa, at, naar Udvalget havde i sin Indstilling henledet Opmærksomheden paa, at det vilde være hensigtsmæssigt, at Regjeringen foretog en Coloniallov for en ny Forsamling, der var indkaldt efter de Grundsætninger for Valgene, som fandtes i det nærværende Lovudkast til en Coloniallov, gik det dog ikke an, at Ministeren, naar hele Lovforslaget var forkastet, skulde optage en Deel af det forkastede Lovudkast, og efter den danne en Valgmaade til en saadan Forsamlings Indkaldelse i Vestindien. Det er ogsaa et af de Hensyn, der har gjort sig gjældende i Udvalget, idet man antog, at der jo kunde siges Endeel for den Anskuelse, at, naar hele Lovforslaget var forkastet, vilde det være mindre passende for Regjeringen, skjøndt Udvalget havde deelt en saadan Mening, som imidlertid dog ikke med Bestemthed kunde siges at være et Udtryk for hele Rigsdagens eller Landsstingets Mening om den Maade, hvorpaa Valgene skulde foregaae, at lade foretage

Valg overeenstemmende med den saaledes udtalte Anskuelse. Det er ogsaa blevet ytret, at Danmarks Fremtid var meget usikker, og at det derfor var hensigtsmæssigt at ophøje det foreliggende Coloniallovsforslag til Lov. Jeg troer, idetmindste stiller det sig saaledes for mig, at netop fordi Danmarks Fremtid er usikker, er meget usikker (Hør!), skal man vel overveie, hvorvidt det kan være hensigtsmæssigt at vedtage et Lovudkast, som ikke har været forelagt en Forsamling i Vestindien, som kan anerkjendes for at være Udtrykket af den der herskende Mening. Jeg troer fremdeles, at det vel maa overveies, hvorvidt den Lov, som er foreslaet, og som er under Behandling, er af den Vækkelse, at den overlader en saadan Myndighed til Regjeringen, som det ikke kan være hensigtsmæssigt for Rigsdagen at overlade til Regjeringen, idetmindre Regjeringen er i Besiddelse af dens fulde Tillid (Ja!). Det er derfor, jeg troer, at man vel bør overveie, hvorvidt man skal forkaste det saaledes af Udvalget stillede Forslag, idet man, naar man antager Forslaget, dog kommer til at kjende den Mening, som maa antages at være den gjældende i Vestindien.

H. P. Hansen: Naar det af den ærede Forslagsstiller (Bjerring) er blevet bemærket som en Indvending mod den af Udvalget nu foreslaede § 1, at man derved vilde bevirke, at Colonierne i længere Tid ikke faae en Lov, hvorved Forholdene nogenlunde bestemt kunde blive ordnede, saa er dette en Betragtning, som vistnok ikke er undgaaet Udvalgets Opmærksomhed; men man har troet, at man hellere end at vedtage en Lov dem angaaende, som paa en lidet fyldestgjørende Maade løste den Opgave, der var at løse, nemlig at bestætte og befordre Coloniernes Interesse, maatte give Anledning til, at Sagen paany kunde tages under Overveielse, og at en mere fyldestgjørende Lov kunde blive Frugten af denne gjentagne Undersøgelse. Det er derfor, at Udvalget, ligesom ved Sagens tidligere Behandling efter paa det nøiagtigste at have overveiet alle de herhenhørende Forhold, er kommet til det Resultat, at man ikke kunde eller burde tilraade det ærede Thing at gaae ind paa det af Re-